

Законом вводиться поняття патронажних дивідендів та дивідендів у сільськогосподарських кооперативах.

Патронажні дивіденди – частина фінансового результату (прибутку) сільськогосподарського кооперативу, що діє з метою одержання прибутку, що залишається після сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів, передбачених законом, визначена за результатами фінансового року і розподілена у порядку, визначеному Правилами внутрішньогосподарської діяльності сільськогосподарського кооперативу, між членами такого кооперативу: 1) пропорційно до частки кожного з них в обороті з відповідним кооперативом, та/або 2) пропорційно до трудової участі члена кооперативу (у разі якщо статутом сільськогосподарського кооперативу передбачена трудова участь членів кооперативу в його діяльності). Трудова участь члена сільськогосподарського кооперативу, що здійснюється на підставі трудового договору або цивільно-правового договору з кооперативом, не враховується при визначенні розміру патронажних дивідендів такому члену кооперативу. Патронажні дивіденди не належать до оплати праці.

Дивіденди – частина фінансового результату (прибутку) сільськогосподарського кооперативу, що діє з метою одержання прибутку, що залишається після сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів, передбачених законом, розподілена між його членами, асоційованими членами пропорційно до розміру частки кожного члена, асоційованого члена сільськогосподарського кооперативу. У сільськогосподарському кооперативі, що діє без мети одержання прибутку, виплата дивідендів не здійснюється.

Нова редакція Закону України «Про сільськогосподарську кооперацію» [1] врегулює питання створення та діяльності сільськогосподарських кооперативів в Україні в єдиному законодавчому акті. Підхід, зазначений в Законі, стимулюватиме розвиток існуючих та утворення нових сільськогосподарських кооперативів, збільшення їх ринкової частки у виробництві та реалізації сільськогосподарської продукції, соціальному розвитку сільських територій загалом.

Література

1. Про сільськогосподарську кооперацію: Закон України від 21.07.2020р. №819-IX // Офіційний вісник України. 2020. № 67. стор.283. ст. 2150.
2. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003р. № 755-IV (із змінами та доповненнями) // Офіційний вісник України. 2003. № 25. стор.12. ст. 1172.
3. Про державну підтримку сільського господарства України: Закон України від 24.06.2004р. № 1877-IV (із змінами та доповненнями) // Офіційний вісник України. 2004. № 30. стор. 98. ст. 1987.
4. Земельний кодекс України: Закон України від 25.10.2001 р. № 2768-III (із змінами та доповненнями) // Офіційний вісник України. 2001. №46. стор.1. ст. 2038.

Лісовська А. О.,

к. філол. н., доцент кафедри мовної підготовки ОДУВС

FOREIGN EXPERIENCE OF GOVERNMENTS AND LAW ENFORCEMENT AGENCIES IN REDUCING ECONOMIC CRIME LEVELS AND POSSIBILITY OF ITS IMPLEMENTATION IN UKRAINE

According to the recent research, levels of economic crimes are rapidly increasing. The major targets on the economic market are business organizations, primarily private companies as well as public sector. Latest global figures indicate that economic crimes suffered by in Africa are the highest (62%) compared to the Middle East (35%), but all regions present increasing figures, with exceptional growth in Latin America (53% from 28%) and North America (54% from 37%) compared with the previous year[3]. The types economic crime reported vary from industry to industry, with assets misappropriation, consumer fraud, and cybercrime topping most of the lists.

However, economic crime is not affecting developing countries or regions exclusively. For instance, in Finland one seventh of economic crime suspicions is related to dealings with tax evasion, in Iceland the banking sector is effected and in Australia fraud costs business and government more than \$6 billion per year, becoming the highest dollar value of all crime types.

In the rapidly changing world where Internet has become one of the main resources of economic crime, cyber-attack investigation needs adjustment from police force as well as modification of the legal system in general, for instance remote access or searches of individuals suspected to be involved in these activities making investigations and prosecutions less challenging. Not only may cyber-attacks be used to obtain money directly, but infection with malware is used as a threat in itself to demand financial gain from the victims, and the illegally obtained data are used for theft of a later larger stage. As one of the fastest growing types of economic crimes, cybercrime targets can be both private and public users and constitute a real danger for government internationally.

Latest data suggest that bribery is the most common economic crime that citizens face in large private corporations and when trying to access public services. The anti-corruption efforts must be sufficient and dealt with at different levels of governance in the private and state sectors. Citizens claim that level of corruption has worsened over time, as much as 62% in the case of Latin America (Venezuela as the worst case) and bribe for access public services such as schools, healthcare and ID documents, eg. in Mexico 51%, is the most common one.

In Ukraine, the additional factor of bribery is caused by continuous changes in economic and political regime, which causes loss of state control over businesses, previously run as monopolies where corruption had settled, made it difficult to implement the right measures. Bribery of public officials to ensure privileges, privatization, licensing etc. has become a common occurrence.

As you may see from the foreign experience, government and its law enforcement agencies succeed in reducing economic crime only by cooperating with the private sector. A wide range of actions, including provision of new regulations, training and education programs, establishment of control agencies with advanced working methods, public research and open considerable resources such as public campaigns become crucial here. At the same time, it becomes apparent that different countries are using specific approaches tailored to their circumstances but with a good number of commonalities.

Not only economic crime harms the financial sector, but also damages business reputation of a company. It is a matter of community safety, as a threat to citizens' quality of life, on an individual basis or through impacts in the local neighborhood, and thus becomes a concern for government in general.

The main tool of business companies in this combat is technology and data analytics upgrading and development. Preventative approach is one of the crucial here which includes implementation of a compliance risk management programs with fraud risk assessments, accessible psychological assistance programs for employees, regular anti-fraud training; targeted internal controls (with proper segregation of organizational duties), fair compensation levels and realistic individual performance goals, user-friendly and anonymous reporting mechanisms as well as independent and regular analyses of abnormal patterns [1]. On the other hand, government may increase financing of law enforcement agencies and provide their specific departments with necessary resources, available information, native and international training programs, etc. as it was done in the UK. There may also be an increase in the use of civilian staff specialized in the investigation of economic crimes which could take extra pressure from the police officers.

Crime prevention proved itself to be effective as well. Increasing level of risk from committing a crime and reducing perceived rewards from said crime, providing access to tax audits for simplification of the taxation process and for assistance in identifying patterns of crime or moving from penalization to self-regulation may be effective in specific cases.

In conclusion, it should be highlighted that there is no solution that can be applied for every country but the most effective instrument is cooperation between agencies in the country itself and international collaboration. The abovementioned experience may be implemented in Ukraine based on the division and significant features of economic sector, type of business ownership, amount of agents involved, etc.

Література

1. Filho W. L., Azul A. M., Brandli L., Salvia A. L. Peace, Justice and Strong Institutions: <https://link.springer.com/referencework/10.1007/978-3-319-71066-2>
2. Andvig J.C., Fjeldstad O-H. Crime, Poverty and Police Corruption in Developing Countries: Chr. Michelsen Institute. 2018, 32 p.
3. The impact of policing interventions on violent crime in developing countries. Rev.: Higginson A., Mazerolle L., Davis J.: https://espace.library.uq.edu.au/data/UQ_308505/UQ308505_protocol.pdf

Майко Т. С.,

*к. політ. н., ст. викладач кафедри політології, управління та державної безпеки
Волинського національного університету ім. Лесі Українки (м. Луцьк)*

Кухарчук Д. С.,

*Головний спеціаліст Управління контрольно-перевірочної роботи
Головного управління ПФУ у Волинській області*

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК НАЦІОНАЛЬНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Як зазначено в ст. 31 Конституції України, кожному гарантується таємниця листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції. Винятки можуть бути встановлені лише судом у випадках, передбачених законом, з метою запобігти злочинів чи з'ясувати істину під час розслідування кримінального провадження, якщо іншими способами одержати інформацію неможливо.